

CDA Amsterdam

Hervorming van het passend onderwijs goed voor iedereen

“Korten op kwetsbare kinderen treft ons allemaal,” zo schreven vier raadsleden van PvdA, SP, D66 en GroenLinks onlangs in een artikel in de Volkskrant. Kinderen zullen zelfs “noodgedwongen thuis zitten” en hun “ontwikkelingskansen worden beperkt”. Dezelfde boodschap verkondigden die partijen her en der op debatten en manifestaties. Ook in de gemeenteraad krijgt het CDA deze bezuinigingen, soms met enige verontwaardiging, voor de voeten geworpen. De klagende partijen gaan echter voorbij aan de problemen in het passend onderwijs, dragen zelf geen oplossingen aan en geven een eenzijdig beeld van de hervormingen.

Ten eerste bezuinigt het kabinet grosso modo niet op onderwijs. De maatregelen voor het “passend” onderwijs zijn een ombuiging van 300 miljoen, die gecompenseerd wordt met investeringen op scholen. Inclusief basisbekostiging blijft 3,4 miljard beschikbaar voor zorgleerlingen, het niveau van vijf jaar geleden. Was toen ook sprake van een ontstellend nachtmerriescenario? Nee.

Ten tweede: het huidige stelsel is niet houdbaar. Bij invoering van de rugzakfinanciering voor kinderen met leer- en gedragsproblemen en jonggehandicapten in 2003 was de verwachting dat het aantal leerlingen met indicering voor ‘zware’ zorg zou stabiliseren. Dat blijkt onterecht: het aantal zorgleerlingen is sindsdien met 65 procent gestegen, zonder aanwijsbare medische oorzaak. Inmiddels is er ‘iets mis’ met ruim 10 procent van de leerlingen in het primair onderwijs, en bijna 20 procent van de leerlingen in het voortgezet onderwijs. Bijna twee keer zoveel als in de landen om ons heen. Dat doet bijna denken aan de vraag van de Amerikaanse ambassadeur Cynthia Schneider ruim tien jaar geleden toen ze hoorde dat er bijna een miljoen mensen in WAO zaten: of er onlangs soms een burgeroorlog in Nederland had gewoed.

Er zit een perverse prikkel in het systeem: alle partijen hebben er financieel belang bij om het etiket “zorgleerling” op kinderen te plakken, omdat daarmee extra geld te regelen is. Behalve, in veel gevallen, de kinderen zelf. Natuurlijk moeten kinderen met een lichamelijke of geestelijke handicap zo goed mogelijke hulp krijgen. Maar niet ieder kind met een gedragsprobleem, met ADHD, of simpelweg moeite met schoolwerk heeft baat bij het etiket zorgleerling, en voor niet ieder kind is het goed om in het speciaal onderwijs te worden geplaatst. Daarom wordt in het nieuwe stelsel het indicatiestelsel aangepast, zodat niet meer vanuit Den Haag wordt verteld wordt hoe een kind moet worden geholpen — alleen dat het wordt geholpen. Hoe, dat kunnen deskundigen samen met de ouders en scholen het beste lokaal bepalen.

Ten derde: Ondanks de hoge uitgaven en stelselmatig overschreden budgetten, zitten veel kinderen langdurig thuis, werken hulpverleners vaak langs elkaar heen, en worden ouders van kastje naar de muur gestuurd. Gemiddeld wordt een kind pas bij de 6e school aangenomen! Om dat te verbeteren

introduceert het kabinet een zorgplicht. Dat betekent dat de school binnen acht weken een passende plek moet vinden, hetzij op school, hetzij binnen de regionale samenwerkingsverbanden tussen reguliere en speciale scholen. Door samen te werken kunnen die meer gespecialiseerde begeleiding aantrekken dan als afzonderlijke school.

Ten vierde: We moeten er niet om heen draaien, dat hervormingen en bezuinigingen altijd mensen treffen. Wel heeft het CDA een motie ingediend om scholen in het speciaal onderwijs langer de tijd te geven om zich voor te bereiden op het nieuwe stelsel. Die is aangenomen. In het nieuwe stelsel krijgen scholen en leraren juist meer vrijheid over de besteding. Het geld wordt daarom juist meer ingezet in de klas, en niet daarbuiten, zoals nu.

Ten vijfde: inmiddels is duidelijk dat sommige bestuurders in het speciaal onderwijs ruim 250.000 euro per jaar verdienen. Dat kan best minder, zonder dat het onderwijs instort.

Het CDA staat pal voor goed onderwijs. Protestmanifestaties en kritische geluiden zijn het goed recht van oppositiepartijen. Maar ik heb de PvdA, GroenLinks, SP en D66 nog niet kunnen betrapen op eigen ideeën om de problemen op te lossen. De hervormingen van het passend onderwijs zijn financieel prudent en zullen de zorg voor onze kinderen juist verbeteren. Dat is inderdaad goed voor iedereen.

Marijke Shahsavari-Jansen

Wie niet groot is, moet goed zijn

De teleurstelling was op 3 maart 2010 groot toen bleek dat het CDA in Nieuw-West maar 1 zetel had behaald bij de gemeenteraadsverkiezingen. In de voormalige fusie-stadsdelen Slotervaart, Osdorp en Geuzenveld-Slotermeer had onze partij een mooie staat van dienst opgebouwd als bestuurderspartij. De uitslag van vorig jaar betekende hoe dan ook dat het CDA oppositie moest gaan voeren. Maar hoe voer je als eenmansfractie oppositie en geef je de christen-democratie in de lokale politiek een gezicht? Het gaat wel ergens over in Nieuw-West. Het stadsdeel is met 135 duizend inwoners het grootste stadsdeel van Amsterdam en is daarmee officieus de negentiende stad van Nederland, groter bijvoorbeeld dan Zoetermeer of Leiden. Nog belangrijker is dat de opgaven waarvoor Nieuw-West staat de vraagstukken van een gemiddelde stad in complexiteit en intensiteit verre overschrijden. Alles waar onze landelijke politici in Den Haag in abstracto over praten, is in Nieuw-West dagelijkse praktijk. Het stadsdeel heeft vier voormalige Vogelaarwijken binnen de grenzen. Dat betekent ondermeer dat Nieuw-West een bovengemiddeld werkloosheidspercentage heeft, meer voortijdig schoolverlaters en een relatief groot aantal nieuwkomers die hun plek in onze samenleving nog moeten vinden.

De economische crisis hakt er in Nieuw-West nog eens extra in. Want behalve de reguliere korting op de stadsdeelbegroting waarmee alle gemeenten komende jaren te maken krijgen, vallen ook nog eens alle extra gelden van het oude ministerie voor Wonen, Wijken en Integratie weg. De stedelijke vernieuwing is grotendeels stopgezet, ook omdat de verkoop van nieuwe woningen volledig is gestagneerd. Onzekerheid is troef. Het CDA zet in Nieuw-West nu in op versterking van de sociale verbanden. Die moeten nu taken van het stadsdeel gaan overnemen. Concreet betekent dit dat we (sport-)verenigingen een belangrijke taak toedichten bij het leefbaar houden van ons mooie stadsdeel. Daarnaast willen we stimuleren dat burgerinitiatieven van onderop kunnen bloeien. Dus niet alleen inspraak als onderdeel van een formeel beleidsvormingsproces, maar eerder dat wijken, buurten en straten buiten de overheid om de ruimte krijgen om hun initiatieven en ideeën uit te voeren. Daarnaast willen we nadrukkelijk oog houden voor de positie van ouders in ons stadsdeel. In Nieuw-West gaat zoveel aandacht (en geld) uit naar jongeren, dat onze oudere inwoners wel eens in de vergetelheid dreigen te raken. Tot slot is parkeren een belangrijk thema. Het heeft vergaande sociaal-economische consequenties als ons stadsdeel gezinnen met kinderen met een nieuw en duur parkeerbeleid uit Nieuw-West wegjaagt.

Je belangrijkste functie als kleine fractie is veelal benoemen en agenderen. Het is eerder regel dan uitzondering dat de strak door de PvdA geleide coalitie tegen voorstellen van oppositiepartijen stemt. Maar als je niet groot bent, moet je goed zijn. Dan kun je af en toe ook concreet een succes boeken, zoals een motie samen met de SP en de lokale partij BNW81 die het dagelijks bestuur van het stadsdeel aan het werk zet om de vijf bibliotheken in Nieuw-West open te houden.

Onze fractie, bestaande uit één raadslid en vijf bijzondere commissieleden (duo-raadsleden) zet zich vol enthousiasme voor Nieuw-West en het CDA in. Laat gerust weten wat wij voor u kunnen doen.

Rien Franje, fractievoorzitter CDA Nieuw-West

Een saaiere naam voor een document is nauwelijks te bedenken: Amsterdam structuurvisie 2040. Zowel het woord "structuur" als het woord "visie" doen denken aan stoffige ambtenaren die dikke rapporten schrijven die in de spreekwoordelijke lade verdwijnen. Toch is de Amsterdamse structuurvisie zeer boeiend: het geeft een beeld van hoe we willen dat Amsterdam zich de komende dertig jaar zal ontwikkelen. Omdat onze mooie gemeente zo veelzijdig is, is het ook een omvangrijk document. De slag om de structuurvisie was dan ook niet alleen een politieke veldslag, maar ook een worsteling om het ding goed en tijdig te behandelen. Hieronder een korte weergave van de belangrijkste punten die het CDA heeft ingebracht.

Een stad zonder gezinnen is een stad zonder toekomst.

In de structuurvisie staat dat er 70.000 woningen bij moeten komen. Volgens het CDA wordt er echter te veel nadruk gelegd op dat aantal, en te weinig op het gezinsvriendelijke karakter van de stad. Hoewel PvdA, VVD en D66 de mond vol hadden van het belang van gezinnen, leek het bij lippendienst te blijven. Dankzij een CDA-motie moet in nieuwbouwplannen voortaan worden getoetst of woningen uitnodigend zijn voor gezinnen: voldoende speelplaatsen, veilige fietspaden en scholen in de buurt, tuinen of ruime balkons, een ruime keuken, enzovoorts. Nu nog hopen dat Amsterdam niet overgaat tot het rampzalige plan om coffeeshops naar woonwijken te verplaatsen, want zo pest je de gezinnen alsnog weg naar Almere.

Onze haven niet verkwanselen!

Collegepartijen PvdA, GroenLinks en VVD willen woningen bouwen in het westelijk havengebied. De bedrijven in dat gebied hebben echter een toegevoegde waarde van ruim zeven miljard per jaar, oftewel ruim 10.000 euro per Amsterdammer! De Amsterdamse collegepartijen vinden het visionair om bedrijven te vervangen voor woningen. Het CDA is niet tegen woningbouw in dat gebied, maar vooralsnog kunnen die bedrijven nergens anders heen. Daarom is dit plan een regelrechte bedreiging voor de economie. Het CDA heeft daarom een motie gemaakt dat er eerst elders ruimte moet zijn voor bedrijven, voor dat je ze wegjaagt om woningen te bouwen. Jammer genoeg werd deze niet gesteund, zelfs niet door de VVD, die toch moet beseffen dat de door het college gevoerde strategie "een beetje dom" is en funest voor de economische toekomstbestendigheid van onze stad. Opnieuw helpen de liberalen PvdA en GroenLinks aan een meerderheid, ten koste van het Amsterdamse bedrijfsleven.

Een duurzame toekomst voor landelijk Noord.

Het CDA is trots en zuinig op de boeren van Amsterdam. Daarom zetten we ons in voor een duurzame toekomst van landelijk Noord. Daar dreigen de laatste boeren van Amsterdam te verdwijnen. Het groen in dit gebied wordt terecht beschermd, maar de regels zijn nu zodanig dat het steeds moeilijker wordt om er als boer je dieren te houden. En dat terwijl juist de boeren er voor zorgen dat het prachtige veenweidelandschap in dit gebied blijft bestaan! Veel boeren gaan in de komende tien jaar met pensioen. Wil een jongere generatie ook in dit gebied

koeien en schapen blijven houden, dan zullen zij hun bedrijven moeten kunnen vergroten, ofwel door het letterlijk qua oppervlakte uit te breiden, ofwel door het verbreden van hun activiteiten, bijvoorbeeld door kleinschalige horeca, dagbesteding, verkoop van eigen producten en dergelijke. Op initiatief van het CDA heeft de wethouder Van Poelgeest (GroenLinks) gezegd met regels te komen die beter aansluiten bij het gebied.

Water, niet alleen om naar te kijken, maar ook om in te varen.

Ook hebben we ons ingezet voor meer bevaarbaar water. De aantrekkingskracht van Amsterdam zijn de vele grachten en kanalen. In het Centrumgebied zijn die goed bevaarbaar, maar daarbuiten zijn er vaak kleine schutsluizen, die dag en nacht openstaan, maar die toch zo zijn geconstrueerd dat je er ook met een klein bootje niet langs kunt. Daardoor moet je nu vaak enorm "om" varen om van A naar B te komen. Op initiatief van de CDA fractie heeft de gemeenteraad aan burgemeester en wethouders opgedragen om te onderzoeken of het mogelijk is om door kleine aanpassingen de Ringvaart die loopt van de Amstel naar de Nieuwe Diep geschikt te maken voor kleine pleziervaart. Een kans om met kleine investeringen grote winst te boeken op voor de waterrecreatie.

Luc Blommers, duoraadslid CDA gemeenteraad

Het CDA heeft in de deelraad van Amsterdam Nieuw-West één zetel. Dat ene raadslid wordt ondersteund door vijf zogenaamde bijzondere commissieleden, beter bekend als duo-raadsliden. De zes CDA'ers zijn er afgelopen jaar in geslaagd om ondanks de beperkte omvang toch een duidelijk politiek profiel op te bouwen in de deelraad van Nieuw-West. De CDA-fractie wil nu dat de inzet van het CDA ook buiten het stadsdeelkantoor meer bekendheid krijgt. Daarom is de CDA-fractie van Nieuw-West op zoek naar

FRACTIEMEDEWERKER (M/V) voor 4 uur per week

De fractiemedewerker heeft de volgende taken:

- Het opstellen van besluitenlijsten van de tweewekelijkse fractievergaderingen;
- Het bijhouden van de website;
- Het schrijven van persberichten;
- Het beantwoorden van e-mails.

De fractiemedewerker is communicatief, heeft affiniteit met lokale politiek en heeft een behoorlijke pen.

De werkzaamheden kosten gemiddeld een dagdeel per week, die hij of zij flexibel kan inzetten. Om de twee weken vergadert de fractie (op maandagavond) en de deelraad van Nieuw-West (woensdagavond). Naar verwachting is het tijdsbeslag in de weken van de fractie- en raadsvergaderingen intensiever dan in de weken zonder raadsvergadering. De fractiemedewerker krijgt een vrijwilligersvergoeding van € 1500 per jaar.

Interesse? Neem dan contact op met fractievoorzitter Rien Fraanje, r.fraanje@nieuwwest.amsterdam.nl.

Leven na de dood...

Peter Voogdt

Tijdens de campagne voor de provinciale statenverkiezingen hoorde ik een jonge CDA'er zeggen: "Het is niet zo erg als wij verliezen want wij geloven in een leven na de dood". Een ironische opmerking waar je van alles in kan horen: cynisme, relativering, berusting, hoop en geloof in de toekomst. Maar ook lachen met het leven en de dood. Freek de Jonge had er in 1997 een nummer 1 hit mee: "Er is leven na de dood", een bewerking van "Death is not the end" van Bob Dylan. In dat zelfde jaar - op de 11e van de 11e - liep ik de polonaise in een grote feestende mensenmassa in de straten van Keulen, op "Es gibt ein Leben nach dem Tod" van de Keulse band Bläck Fööss. Beter goed gejat dan slecht verzonnen, Freek...

Zo gaat het ook in de politiek. 'Intellectueel eigendom' wisselt net zo makkelijk van 'eigenaar' als kiezers/stemmen voor partijen. De PvdA is een echte gezinspartij en als ondernemer ben je het best af bij GroenLinks. Voor goed rentmeesterschap moet je zijn bij de VVD, voor onderwijs bij D66 en voor sociale gerechtigheid en een verzorgde oude dag bij de SP en PVV. Alááf, alááf, alááf!

De verkiezingen, en ook carnaval zijn weer achter de rug en wij 'halve zolen' - gelukkig niet nõg verder doorgezakt - moeten recupereren van de kater. Nu is de vastentijd aanbroken. Bezinning, reflectie en herbronning en hoopvol uitzien naar Pasen. En een nieuwe lente. Een leven na de dood. Het is voor de één een doorleefd geloof en voor de ander een metafoor voor...

Op het CDA is dit van toepassing als nooit te voren. Het probeert haast tevergeefs op te krabbelen na haar diepe val van een rotsvast geloof in een leider die het eeuwige (politieke) leven zou hebben. Een vitale democratische volkspartij mag zich dat nooit laten gebeuren! De afschrikwekkende voorbeelden kennen we allemaal van over onze Europese oost- en zuidgrenzen en zelfs binnen de unie, al gaat iedere vergelijking daarmee natuurlijk mank. Laat dat soort leiderschap maar over aan de socialisten, dacht ik toen ik (en ook het CDA) jong was. Maar helemaal geen leider is net zo erg. Dat 'trekt' de kiezer ook niet, zo is gebleken. Nog erger is; geen missie en visie voor de toekomst. Enkel stabiliteit en continuïteit is de dood in de pot. Dat besef is nu gelukkig tergede doorgedrongen en heeft geleid tot onderzoekscommissies, rapporten, grote stedenoverleg en 'Slangenburgeraad'. Communicatie, Debat en Actie moeten bij voortduring voor leven in de brouwerij zorgen.

Hier in Amsterdam is het 'denken en tanken' eindelijk ook begonnen. We moeten en zullen spreken met elkaar over waartoe wij op (dat kleine stukje) aard' (tussen Amstel en IJ) zijn. Met respect, zeker. Maar bovenal: 'recht uit het hart'.

Colofon

Amsterdams Peil is een uitgave van **CDA Amsterdam**

Redactie: Jitske Haagsma, Chris Leicher, Ruben van der Ploeg, Chiel Postma, Peter Voogdt.

Redactie-adres: redactie@amsterdam.cda.nl.

Amsterdams Peil, 21e jaargang, no. 1, maart 2011.

Amsterdams Peil verschijnt 4 keer per jaar.

Wilt u ook de digitale fractienieuwsbrief ontvangen?

Mail dan naar cda@raad.amsterdam.nl

De CDA Gemeenteraadsfractie is te bereiken via

cda@raad.amsterdam.nl of 020 5523476.

Productie: Remco van Daalen, X-Media Solutions

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem